

Nieuwsbrief van het Brussels Parlement

Nr 1 oktober 2007 - zitting 2007-2008

TWEETALIG INFORMATIETIJDSCRIFT VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT

Editoriaal

Het Brussels Hoofdstedelijk Parlement wil een open huis zijn, waar al wie in Brussel woont of Brussel bezoekt welkom is. Ter gelegenheid van het Irisfeest of de Open Monumentendagen opent het parlement dan ook graag zijn deuren. De "lezingen Burgerzin" zijn inmiddels ook een traditie. Eind oktober (dus een paar weken na het begin van het parlementair werkjaar) doet het parlement extra inspanningen om jongeren over de vloer te krijgen. Onder de noemer "lezingen Burgerzin" vindt er dan in de spiegelzaal van ons parlement een voorstelling plaats.

Waarom richten we ons speciaal tot jonge mensen? Voor wie in het parlement werkt of in het halfrond zetelt, is politiek iets heel concreets en alledaags. Maar voor een buitenstaander en zeker voor een jongere die nog niet mag stemmen, is politiek meestal complex en abstract. Toch belangt politiek ons allemaal aan. Het gaat er om hoe je een samenleving organiseert, hoe je een beleid uitstippelt, hoe je democratisch beslissingen neemt. Dat bewustzijn willen we ook bij onze jonge bezoekers aankweken.

De lezingen burgerzin zijn bestemd voor jongeren uit de tweede en derde graad van het secundair onderwijs. De voorstelling van dit jaar is gebaseerd op Het douanehuisje van de Belgische schrijver Jean Jauniaux: een gepensioneerd oud-douanier haalt herinneringen op aan zijn carrière. Die herinneringen zijn de aanzet tot bespiegelingen over de nabije Europese geschiedenis, over de grenzen in Europa, over de waarden waarop Europa is gebouwd. Het jonge publiek is er trouwens niet alleen om te kijken, maar het mag ook zijn stem laten horen. Na de voorstelling volgt er immers een debat.

Wij hopen op een grote opkomst voor deze vijfde editie van de lezingen Burgerzin. U vindt verder in deze nieuwsbrief alle praktische informatie. Maar uiteraard brengen we ook verslag uit over onze parlementaire werkzaamheden.

Wij wensen u een boeiende lectuur.

Jan BÉGHIN
Eerste
Ondervoorzitter

Eric TOMAS
Voorzitter

LEEGSTAANDE WONINGEN ZO SNEL MOGELIJK GEBRUIKEN

Ondanks alle inspanningen van de overheid, blijft huisvesting een zorgwekkend probleem in Brussel. Veel gezinnen en alleenstaanden zien zich genoodzaakt om de hoofdstad te verlaten omdat ze er geen betaalbare woning vinden.

Nochtans staan er 15.000 à 30.000 Brusselse appartementen leeg, waarvan er zich 4000 boven handelszaken bevinden.

Overigens beschikken meerdere OCMW's en gemeenten sinds 2004 over een openbaar beheersrecht voor eigenaars die hun woningen leeg laten staan. Deze overheidsinstellingen zijn niet voldoende uitgerust om de woningen op de huurmarkt te brengen. Bovendien is het openbaar beheersrecht in de praktijk nog niet toegepast in Brussel.

In 1998 heeft het Brussels Gewest sociale verhuurkantoren (SVK's) ingevoerd. Het zijn privé-structuren die oorspronkelijk werden opgericht door gemeenten, maar vooral door verenigingen, en die bemiddelen tussen eigenaars van een of meerdere woningen en huurders met een laag inkomen. De SVK's zorgen ervoor dat een woning voor een toegankelijke prijs wordt verhuurd, terwijl de verhuurder kan rekenen op een gegarandeerde huuropbrengst die wordt aangevuld met een toelage van het Brussels Gewest. Bovendien kunnen verhuurders aanspraak maken op renovatiepremies.

Sociale verhuurkantoren: «geschikte» partners

De sociale verhuurkantoren lijken de meest geschikte instanties om gebouwen of delen van gebouwen die leeg staan opnieuw beschikbaar te maken voor de huurmarkt. Tot voor kort waren er echter nog een aantal juridische problemen. De SVK's kunnen namelijk enkel goederen beheren die hen worden toevertrouwd door houders van een zakelijk recht (eigenaars, erfpachters, etc.), waardoor handelshuurders of houders van een openbaar beheersrecht niet in aanmerking komen. Enkel openbare instanties, met andere woorden de gemeenten en OCMW's en niet de SVK's, mogen een openbaar beheersrecht uitoefenen.

Op 13 juli heeft het parlement een voorstel van ordonnantie aangenomen waardoor deze twee juridische problemen zijn opgelost. Het was ingediend door Alain Daems, parlementslid van Ecolo, en mee ondertekend door de volksvertegenwoordigers Isabelle Emmerly (PS), Céline Fremault (cdH), Jean-Luc Vanraes (Open VLD), Fouad Ahidar (sp.a-spirit) en Brigitte De Pauw (CD&V). De tekst werd aangenomen met 52 ja-stemmen, 28 andere parlementsliden (MR en Vlaams Belang) onthielden zich.

In de tekst van de ordonnantie staat het volgende: «Bij het vervullen van deze taak, treedt het sociaal verhuurkantoor als bemiddelaar op tussen de houders van zakelijke rechten, de houders van een recht van openbaar beheer of de handelshuurders enerzijds en de huurgezinnen anderzijds. Daartoe sluit het met de houders van zakelijke rechten, de houders van een recht van openbaar beheer of de handelshuurders

beheersovereenkomsten of huurovereenkomsten voor onroerende goederen of gedeelten ervan.»

De indieners van het voorstel van ordonnantie beschouwen de tekst als een aanzet voor de toepassing van het openbaar beheersrecht.

Twee juridische hinderpalen uit de weg geruimd

De SVK's zijn van prioritair belang voor het Brusselse huisvestingsbeleid. Ze beheren steeds meer woningen: 658 in 2001, 933 in 2004 en 1.343 in 2006. Tegen 2008 worden de referentiehulprijzen voor woningen die op vrijwillige basis ter beschikking worden gesteld met 12% verhoogd. Volgens staatssecretaris voor Huisvesting Françoise Dupuis (PS) zou het totale aantal woningen dat door de SVK's wordt beheerd op die manier tot 2.000 moeten stijgen.

In 1999 waren er 9 SVK's, tegenwoordig zijn er 18. Het bedrag van 1,979 miljoen euro dat er in de gewestbegroting van 1999 voor werd uitgetrokken, is in 2005 tot 2,65 miljoen euro gestegen en zal in de initiële begroting van 2006 met nog eens 33% toenemen.

De eerste juridische hinderpaal, betreffende de handelshuurovereenkomsten, is van de baan. Leegstaande woningen boven handelszaken vormen soms het voorwerp van één enkele handelshuurovereenkomst, die zowel betrekking heeft op de winkel op de benedenverdieping als op de leegstaande bovenverdiepingen die bedoeld zijn om te worden bewoond. De handelaar, die geen zakelijk recht heeft op de woonruimten die in het huurcontract zijn inbegrepen, kon die vroeger om juridische redenen onmogelijk laten beheren door een SVK.

De tweede juridische hinderpaal, betreffende het openbaar beheersrecht, behoort nu ook tot het verleden. De SVK's zullen de mogelijkheid hebben om op te treden als gedelegeerde beheerder van woningen waarop de gemeenten of de OCMW's, die slecht zijn uitgerust om zelf goederen te verhuren, het openbaar beheersrecht laten gelden. De bevoegde overheid blijft de juridische verantwoordelijkheid ten aanzien van de eigenaar dragen, maar het beheer wordt met een overeenkomst aan een SVK toevertrouwd.

De staatssecretaris van de PS heeft een aantal bedenkingen

De SVK's zouden echter nog steeds niet erg geneigd kunnen zijn om op te treden als gedelegeerde beheerder van de woningen zolang een aantal andere wetten niet worden aangepast, vooral met betrekking tot de duur van het beheer. De onderhandelingen met de eigenaar kunnen erg moeilijk zijn

aangezien de huurders die een beroep doen op een SVK vaak financiële moeilijkheden hebben. In de meeste gevallen willen de SVK's de woningen beheren gedurende een langere periode dan de negenjarige looptijd van een handelshuurovereenkomst, die overeenkomt met de maximale duur van het openbaar beheersrecht. Het is immers nodig om de huurders een bescherming te garanderen die langer duurt dan de looptijd van het openbaar beheersrecht of de handelshuurovereenkomst. De SVK's zullen de eigenaars ervan op de hoogte moeten stellen dat ze de woning in kwestie gedurende een langere periode dan de looptijd van de handelshuurovereenkomst willen beheren.

Tijdens de algemene bespreking had de staatssecretaris voor Huisvesting kritiek op het voorstel geuit. Ze had vooral gewezen op

het risico om de uitoefening van een openbaar beheersrecht, wat een taak is voor de overheid, toe te vertrouwen aan de SVK's, die privé instanties zijn. Volgens de staatssecretaris wordt de basisfilosofie van de SVK's zo op de helling gezet. Die bestaat er namelijk in dat er op vrijwillige basis wordt samengewerkt met eigenaars die hun woning willen laten beheren in plaats van de eigenaars daartoe te dwingen. Een gemeente of OCMW kan immers steeds het openbaar beheersrecht uitoefenen als een eigenaar een woning laat leegstaan.

De oppositiepartij MR sluit zich aan bij het voorstel

Volgens Françoise Dupuis bestaat de doelstelling erin om zoveel mogelijk leegstaande gebouwen beschikbaar te maken op de huurmarkt. Ze beschouwt het voorstel dan ook als «een mechanisme dat een dynamiek op gang kan brengen. De druk op de gemeenten en de OCMW's zal afnemen omdat de goederen waarop ze een openbaar beheersrecht uitoefenen niet langer door hun eigen personeel moeten worden beheerd.»

De oppositiepartij MR die eerst het voorstel van ordonnantie steunde, heeft zich uiteindelijk bij de stemming onthouden wegens «het gebrek aan overleg bij de meerderheid», dat tijdens de bespreking in commissie leidde tot de goedkeuring van een amendement dat volgens MR-parlementslid Vincent De Wolf voor toepassingsproblemen van de tekst zal zorgen. Hij heeft er tevens aan herinnerd dat zijn partij meerdere voorstellen heeft ingediend om subsidies uit te trekken voor eigenaars of houders van een zakelijk recht die bereid zijn om woningen boven handelsruimten te verhuren en om degenen die weigeren om mee te werken te bestraffen.

MEER OPVANGPLAATSEN VOOR GEHANDICAPTEN

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft een gebrek aan opvangplaatsen en woningen voor gehandicapten. Veel beheerders van gebouwen kunnen niet voldoen aan de vraag van de gezinnen. In sommige gevallen hebben ze gewoon te weinig geld om hun gebouwen uit te breiden en in te richten teneinde ze in regel te brengen met de wet.

De hoge Brusselse grondprijzen maken het probleem nog erger. In Brussel is het minder winstgevend om opvanginfrastructuur voor gehandicapten te bouwen dan om andere gebouwen op te trekken.

Een aantal verenigingen dat zich bezighoudt met het onthaal van jongeren en volwassenen met meerdere handicaps heeft Didier Gosuin, parlementslid van de MR, ertoe aangezet om een voorstel van ordonnantie in te dienen met de bedoeling om een deel van de gewestelijke grondreserves voor te behouden voor zorg- en onthaalinfrastuctuur. Het voorstel van ordonnantie, dat mee werd ondertekend door alle fractieleiders van de democratische partijen in het Brussels parlement, werd op 13 juli aangenomen met 78 ja-stemmen en twee onthoudingen van het FN.

Een prioriteit in het gewestelijk ontwikkelingsplan

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bezit een groot aantal gronden en beslist over de stedenbouw op het grondgebied, waardoor het de immobiëlesector kan mobiliseren en bepaalde terreinen kan voorbehouden voor opvangstructuur voor zwaar hulpbehoevende gehandicapten, of ze nu een lichamelijke of mentale handicap hebben. In het gewestelijke ontwikkelingsplan wordt er trouwens bijzondere aandacht besteed aan deze kwestie.

Het parlement verzoekt de regering ook om in de zogenaamde «hefboomgebieden», die voor huisvesting bedoeld zijn, een oppervlakte van minimum 1.000 m² voor te behouden om er infrastructuur voor gehandicapten te bouwen. Het kan zowel gaan over woningen als collectieve uitrustingen voor zorgverstrekking of opvang. De parlementsliden denken vooral aan zones waar ontwikkelingsprogramma's van kracht zijn, zoals Erasmus, Delta, Schaarbeek-Vorming en het Weststation.

Een «aanzienlijk» potentieel van gronden

Namens sp.a-spirit wijst Marie-Paule Quix erop dat de wachtlijsten van de opvangstructuren voor gehandicapten zowel in Vlaanderen als in Brussel langer zijn geworden: «*Personen met een handicap komen soms in onaangepaste opvangstructuren terecht, zoals psychiatrische instellingen, rusthuizen en zelfs gevangenissen*».

Mohamed Azzouzi (PS) vindt dat het initiatief vooral gericht is op het meest achtergestelde deel van de bevolking, en met name gehandicapten. Hij benadrukt echter dat alle achtergestelde Brusselaars meer hulp moeten krijgen, vooral op het gebied van huisvesting: «*Het moet gaan om aangepaste, maar niet om voorbehouden woningen*».

Yaron Pesztat (Ecolo) heeft het over een «*belangrijke kwestie*» die moet worden aangepakt met een herfinanciering van het beleid inzake gehandicapten. Hij vindt dat maatregelen op het gebied van stedenbouw en ruimtelijke ordening in afwachting daarvan de moeite lonen. Volgens het parlementslid van Ecolo beschikt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

over een aanzienlijk potentieel van gronden die in de nabije toekomst zullen worden ontwikkeld. Hij wil die mogelijkheid aangrijpen om bij elk groot ontwikkelingsproject de integratie van collectieve uitrustingen voor gehandicapten te verplichten.

Een morele verantwoordelijkheid

Jean-Luc Vanraes, fractieleider van Open VLD, wijst erop dat het initiatief niet bedoeld mag zijn om het tekort aan Brusselse opvangstructuren voor gehandicapten te verdoezelen: «*De goedkeuring van onderhavig voorstel ontslaat ons niet van onze morele verantwoordelijkheid*». Hij hoopt dat de ordonnantie aanleiding geeft tot een reflectie bij de gemeenschappen over het «*aanzienlijke*» probleem.

Denis Grimberghs (cdH) is tevreden dat de meningsverschillen tussen oppositie en meerderheid werden overbrugd om een voorstel in te dienen «*dat veelbelovende perspectieven open*». Hij wijst erop dat de regering en de gemeenten de maatregelen nu ook moeten toepassen, bijvoorbeeld door Bijzondere Bestemmingsplannen (BBP's) uit te werken.

NIEUWE REGLEMENTERING VOOR DOPING IN SPORT IN BRUSSELS GEWEST

Doping heeft te maken met sport. Sport valt onder cultuurbeleid. Zo besloot de grondwetgever indertijd. En dus zijn het de Franse en Vlaamse Gemeenschap die in Brussel de sport regelen.

Kan de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie dan niets ondernemen in de strijd tegen doping? Toch wel, ze is door de bijzondere wet van 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen bevoegd verklaard voor gezondheidsopvoeding en preventieve gezondheidszorg. Een eigen reglement, d.w.z. een wetgevend kader om de strijd tegen doping te organiseren, ontbrak evenwel.

Wat nog niet betekent dat er in het Brussels Hoofdstedelijk gewest al die tijd geen aanpak van doping was. De strafwet van 1965 tot verbod van de dopingpraktijk bij sportcompetities bleef immers van kracht. Sportfederaties organiseerden zelf dopingcontroles. En bovenal, én de Franse (*) én de Vlaamse Gemeenschap (**) hadden in het jongste verleden controlerecht op het Brussels grondgebied ten aanzien van de instellingen die een uitsluitende verbondenheid vertonen met één of andere gemeenschap. Daarenboven had de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie al in 2001 een zgn. 'Intercommunautair Akkoord' afgesloten over de medisch verantwoorde sportbeoefening.

Tijd om wettelijk kader in te vullen

Toch heeft een wettelijk kader het voordeel van de duidelijkheid. Ongeacht de institutionele complexiteiten, acht het Verenigd College begin dit jaar het moment rijp om het reglementair vacuüm op te vullen.

En zo bespreekt de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie op 29 maart II. *het ontwerp van ordonnantie i.v.m. de promotie van de gezondheid bij de sportbeoefening, het dopingverbod en de preventie ervan*. Dit ontwerp houdt rekening met de voorheen aangegane verbintenissen ten opzichte van de gemeenschappen

en de Raad van Europa en met de internationale conventie tegen doping in de sport (UNESCO, 20/10/2005).

De ordonnantie breekt met de repressieve teneur van de wetgeving van 1965. Het gebruik van doping blijft verboden, maar tuchtmaatregelen komen in de plaats van strafmaatregelen. Het is aan de sportverenigingen om hun leden te sanctioneren op basis van hun eigen tuchtreglement. Het ontwerp schuift een aantal regels voorop ter voorkoming van het dopinggebruik en ter aanmoediging van een gezonde sportbeoefening. Het bevat tevens een reeks bepalingen om het dopinggebruik te beteugelen.

- Voortaan geldt voor alle sportbeoefenaars, al dan niet lid van een vereniging, het principe van verbod op doping.
- Sommige daden, zoals het aanzetten tot dopinggebruik, moeten strafrechtelijk gesanctioneerd blijven.
- Aangezien sportbeoefenaars die doping gebruiken meer slachtoffer dan delinquent zijn, moet alle aandacht gericht zijn op hen die dopingspullen aan de man brengen en het gebruik van doping vergemakkelijken.

Een bondig verslag vanuit de commissie Gezondheid en vanuit de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Op 13 juli II. stemden alle 80 aanwezige leden pro.

Op vraag van Marie-Paule Quix (sp.a-spirit) antwoordt collegelid Vanhengel dat het niet de bedoeling is een eigen labo-dienst op te zetten om stalen te nemen. De Franse en de Vlaamse Gemeenschap zullen vergoed worden voor hun prestaties van controle.

Brigitte De Pauw (CD&V) vindt het uiterst belangrijk dat de straffen dezelfde zijn op het hele Belgische grondgebied.

Volgens Bea Diallo (PS) moet vooral de preventie en de informatie voor de sporters verbeteren.

In de meeste gevallen kennen zij niet eens de verboden producten. Hij vindt het nogal tegenstrijdig dat een sportvereniging een tuchtsanctie toepast terwijl het soms de club zelf is die de sportbeoefenaar ertoe aanzet zich te doperen.

Bestaat er wel enige coördinatie voor de controles tussen de Belgische deelgebieden, de EU-lidstaten en de verschillende soorten sportbeoefenaars (topsporter of amateur), vraagt Jean-Luc Vanraes (Open VLD) zich af.

De MR-fractie vindt dat het gewest een specifieke wetgeving om doping te bestrijden nodig heeft. Dus stemmen we voor. Maar we zullen wel nagaan of er in de begroting 2008 voldoende middelen zijn voorbehouden, aldus Dominique Dufourny.

Met één ordonnantie twee doelen najagen, is bijna onbegonnen werk, betoogt André du Bus de Warnaffe (cdH). De strijd tegen doping is goed uitgewerkt. Maar de promotie van een gezonde sportbeoefening valt wat magertjes uit.

Een regelmatige fysieke activiteit biedt één van de belangrijkste maatregelen inzake volksgezondheid, meent Paul Galand (Ecolo). Maar de geldzucht en de competitiviteit in de topsport zijn niet bepaald aanmoedigend voor preventie. Volgens hem is medische begeleiding véél meer dan het opsporen van doping.

Deze ordonnantie laat ook toe controles te organiseren voor recreatiesporten die verbonden zijn aan een vereniging, aldus nog collegelid Guy Vanhengel. Tuchtstraffen kunnen hier niet opgelegd worden.

Zijn collega, Benoît Cerexhe kondigt aan dat er binnenkort een UNESCO-overeenkomst met de lijst van verboden producten zal afgekondigd worden en dat het Verenigd College deze lijst zal overnemen. Hij meldt ook dat na de zomer de Coördinatieraad het overleg tussen de gemeenschappen heropstart en dat nadien de uitvoeringsbesluiten zullen volgen.

VERBOD OP DOPINGPRAKTIJK

Doping is verboden.

Wordt met doping gelijkgesteld:

1. het zich niet aanmelden op een dopingcontrole;
2. het zich verzetten tegen of het verhinderen van de uitvoering van een dopingprocedure, in welk stadium dan ook;
3. het misleiden van de controleurs en in het algemeen van elke bij de dopingprocedure betrokken instantie.

Zijn eveneens verboden:

1. het aanzetten tot dopinggebruik
2. het dopinggebruik op welke wijze ook te vergemakkelijken, te organiseren of aan de organisatie deel te nemen
3. onverminderd andere strafbepalingen, het bij zich hebben, het vervoeren, het voorbereiden, het opslaan, het afstaan tegen betaling of kosteloos, het aanbieden, voorstellen, onder andere via elektronische weg, het toedienen, het doen gebruiken, behalve voor uitsluitend therapeutische redenen, van in art 2, 8° bedoelde substanties of middelen, wanneer zij bestemd zijn voor doping van een derde
4. het verhinderen van de uitvoering van een dopingprocedure tegenover een derde, in welk stadium dan ook, of het misleiden van de controleurs en in het algemeen van elke bij de dopingprocedure betrokken instantie
5. de poging tot uitvoering van de onder 1° tot 4° hierboven bedoelde gedragingen
6. het toelaten door de organisator van een sportmanifestatie van de deelname van een sportbeoefenaar welke door een bevoegde instantie werd geschorst wegens doping en dit gedurende de ganse duur van de schorsing.

(*) Decreet van 8 maart 2001 in verband met de promotie van de gezondheid bij de sportbeoefening, het dopingverbod en de preventie ervan. (Belg.Staatsblad 27/03/01)

(**) Decreet van 27 maart 1991 in verband met medisch verantwoorde sportbeoefening (Belgisch Staatsblad 11/06/91)

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST HELPT DE GEMEENTEN BIJ OPHEFFING VAN BEDRIJFSONVRIENDELIJKE TAKSEN

In de Brusselse ondernemingswereld stijgt al vele jaren geweeeklaag op over de belastingen die de negentien gemeenten de bedrijven op hun grondgebied opleggen. Er zijn zo van die taken die economisch te verantwoorden zijn, zoals deze op de kantooroppervlakte. Maar er zijn er ook die vandaag de dag als totaal achterhaald of zinloos mogen bestempeld worden, zoals de taks op drijfkracht en op computermaterieel. Het is een publiek geheim dat een groot aantal ondernemingen uit Brussel wegtrekt om het anker in Vlaams- of Waals Brabant uit te gooien. De meeste onder hen waren de hoge fiscale lasten en ergerden zich mateloos aan de zeer uiteenlopende en instabiele fiscale politiek van de gemeenten, laat staan dat zij de extra administratieve rompslomp op prijs konden stellen. In het 'Contract voor Economie & Tewerkstelling' (het CET) had de regering beloofd een halt toe te roepen aan dit soort uittocht en de gemeenten aan te manen tot een beetje meer bedrijfsvriendelijkheid. Dat was gemakkelijker gezegd dan gedaan. Bijna alle Brusselse gemeenten kampen met financiële problemen (*). De lasten voor veiligheid, pensioenen en maatschappelijke bijstand wegen almaar zwaarder, terwijl de ontvangsten uit de personenbelasting of slabakken of krimpen. Niet te verwonderen dus dat bijna alle Brusselse gemeenten enige creativiteit aan de dag hebben

gelegd om bijkomende inkomsten te genereren via lokale heffingen allerhande. Sommige van die lokale belastingen remmen zelfs de economische ontwikkeling van het gewest af. Bijgevolg moet dat fiscaal arsenaal uitgezuiverd en gerationaliseerd worden. Om het verlies aan opbrengsten enigszins te compenseren komt het gewest financieel over de brug.

www.gemeentebelastingen.irisnet.be

Deze website geeft burgers en ondernemingen heel wat informatie over de plaatselijke belastingssystemen.

Met haar ontwerp van *ordonnantie* (15/06/2007) wil de regering *de gemeenten betrekken bij de economische ontwikkeling van het Brussels gewest*.

De primeur was voorbehouden voor de commissie Binnenlandse Zaken. Deze gaf haar instemming met het ontwerp met 10 voor, 3 tegen en 1 onthouding. Tijdens de laatste plenumzitting van het Parlement voor het reces (13 juli 2007) kreeg deze *ordonnantie* groen licht met 50 stemmen voor en 30 onthoudingen, na een parallelle bespreking van de ontwerp-*ordonnantie* tot verbetering van de budgettaire toestand van de gemeenten.

«De reddingsoperatie voor de gemeenten zou wel 's een van de belangrijkste realisaties van deze legislatuur kunnen worden».
Minister-President Charles Picqué

Deze *ordonnantie* beoogt door middel van contracten tussen het gewest en de gemeente(n) - af te sluiten voor de duur van minstens drie jaar - een fiscaal gunstiger klimaat te creëren ten bate van de economische activiteiten. Een dergelijke overeenkomst beschrijft de initiatieven die de gemeente de volgende jaren zal nemen.

Er wordt een *fiscaal compensatiefonds* opgericht, waarin de regering 15 miljoen euro stort. Dit fonds bezorgt een subsidie aan de gemeenten die volgens contract enkele taken hebben afgeschikt en een laag fiscaal rendement noteren. Een opvolgingscomité houdt in de gaten of de gemeente haar contractuele engagementen wel naleeft. En een superviserend begeleidingscomité evalueert jaarlijks de bereikte resultaten.

Commentaar en kritiek vanuit parlementaire hoek

Tijdens de bespreking in commissie en plenaire zitting erkent Joël Riguelle (cdH) dat het ontwerp in het juiste spoor van de CET-filosofie zit

(Contract voor de Economie&Tewerkstelling). Het werd overigens tijd dat er maatregelen volgden om de negatieve effecten van de weinig efficiënte gemeentebelastingen te corrigeren. Didier Gosuin (MR) heeft moeite met de vorm van het ontwerp en verwijst hiervoor naar de stekelige opmerkingen van de Raad van State. René Coppens (Open VLD) is opgetogen over de verlaging van de belastingdruk op de bedrijven. Eigenlijk is het een win-win situatie: beterschap voor de bedrijven én een serieuze ruggensteun voor de gemeenten. Voor Walter Vandenbossche (CD&V) gaat de ontwerp-*ordonnantie* niet ver genoeg: de kakofonie in het lokaal takscluwen is nog niet opgelost. Rudi Vervoort (PS) wijst op het innoverend karakter van dit ontwerp en de lovenswaardige inspanning van de regering om de relaties tussen gewest en gemeenten contractueel vast te leggen. In zijn repliek beklemtoont minister-president Charles Picqué dat deze *ordonnantie* niet raakt aan de fiscale autonomie van een gemeentebestuur en tegemoetkomt aan het verzoek van de economische actoren om meer stabiliteit en eenvormigheid.

(*). Dat blijkt opnieuw uit de *verse analyse van minister-president Charles Picqué over de financiële toestand van de gemeenten*. Vijftien gemeenten staan momenteel in het rood, vermeldt zijn rapport aan de verenigde commissies van Binnenlandse zaken en voor de Financiën van 22 juni 2007.

STEUN VOOR BUDGETTAIRE SANERING VAN DE BRUSSELSE GEMEENTEN

Eveneens per 15 juni heeft de regering bij het Parlement een ontwerp-*ordonnantie* aangehangen gemaakt, die een contractueel georganiseerde bijstand beoogt aan de gemeenten ter verbetering van hun budgettaire toestand.

In zijn verantwoording verwijst minister-president Charles Picqué naar het regeerakkoord. Daarin werd beklemtoond dat de gemeenten als tussenschakel en 'sterke arm' fungeren voor een effectief en interactief gewestelijk beleid en dat zij over voldoende middelen moeten beschikken om een goed bestuur dichtbij de mensen te kunnen voeren.

Negatieve kastoestand

De verarming van de Brusselse bevolking en de toename van de gemeentelijke opdrachten hadden de voorbije jaren een negatief effect op de kastoestand van de gemeenten. En zo komt al gauw de kwaliteit van de gemeentelijke dienstverlening in het gedrang. De achteruitgang van de gemeentelijke financiën tijdens de periode 1995-2004 houdt aan. Sinds 2004 nemen de

ontvangsten gemiddeld met 2,8 % toe, maar de uitgaven stijgen met 3,7 %.

Vandaag overleven de Brusselse gemeenten hoofdzakelijk dankzij de reserves uit het verleden. Over twee of drie jaar eindigt de deficitaire toestand in een bankroet en zijn er geen reserves meer om de lopende uitgaven te betalen.

Fundamentele kwestie

Daarom plant de regering een dringende bijstand ter gezondmaking van de gemeentelijke financiën. Via deze *ordonnantie* legt het gewest aan elke gemeente een driejaren contract voor, waarbij het gewest een toelage toewijst ter verbetering van het gemeentebudget en waarbij de gemeente zich ertoe verbindt ofwel een begroting in evenwicht na te streven, ofwel deze zo te houden. De subsidie kan ingetrokken worden als de gemeente haar verbintenissen niet naleeft.

Op de gewestbegroting is een enveloppe van 30 miljoen euro geboekt ter aanzuivering van

de gemeentelijke begrotingssaldi met eenzelfde bedrag. Volgens de minister-president boort de regering hier een fundamentele kwestie aan: «*de ordonnantie beantwoordt aan het streven van de regering om de gemeenten te redden*».

Eerste positieve reacties

Met tien pro en vier contra stemt op 28 juni II de commissie Binnenlandse zaken in met het ontwerp van *ordonnantie*.

Walter Vandenbossche (CD&V) roept het advies van de Raad van State in om te eisen dat de criteria voor toewijzing van een toelage in de *ordonnantie* staan opgegeven.

Van zijn kant vindt Philippe Pivin (MR) dat de regering veeleer een resultaatverbintenis met de gemeenten zou moeten aangaan, dan wel een middelenverbintenis.

Joël Riguelle (cdH) vraagt of er prognoses zijn gemaakt met enig uitzicht op een budgettair evenwicht. Hij roept de regering ook op de belangen van de gemeenten beter te behartigen

bij de federale overheid. Deze wentelt immers steeds meer taken af op de gemeenten zonder navenante middelen uit te trekken. Voor René Coppens en zijn fractie Open VLD is de vooropgestelde financiële steun aan de gemeenten een belangrijke en positieve zaak. De MR-groep schaart zich achter de doelstellingen van dit ontwerp, zegt fractieleidster Françoise Schepmans, maar vanuit juridisch oogpunt kan dit ontwerp niet door de beugel. Zij vraagt opheldering over de criteria tot steunverlening.

Voor Rudi Vervoort (PS) is dit ontwerp een blauwdruk, een kaderstuk. Het is een bijdrage tot aanzuivering van de schulden.

Anne-Sylvie Mouzon (PS) van haar kant verleent tijdens de plenaire sessie gratis en voor niets juridisch advies over de relatie college van burgemeester & schepenen / gemeenteraad / gemeente / Brussels gewest. Tot razernij van Françoise Schepmans en tot voldoening van de regeringsleden.

Indien u een gratis abonnement wenst op deze publicatie, stuur dan het onderstaande strookje volledig ingevuld terug naar het volgende adres:

Brussels Parlement – public relations • 1005 Brussel – Fax 02 549 62 12

Naam, voornaam:

wenst een abonnement op de «Nieuwsbrief van het Brussels Parlement»

Straat:

Nr

Postnummer:

Gemeente:

Datum:

Handtekening:

